

Dosarul nr.3ra-39/17

Instanța de fond: Judecătoria Centru mun. Chișinău – I. Chirtoaca

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

ÎN CHEIERE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursurilor declarate de către Grigore Cotovici și Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne în pricina civilă la acțiunea lui Grigore Cotovici împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Direcția de Poliție, mun. Chișinău privind încasarea sumei restante pentru indemnizația unică, dobânda de întârziere, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 25 octombrie 2016,

C O N S T A T Ă :

Grigore Cotovici la data de 04 aprilie 2016 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Direcția de Poliție mun. Chișinău, prin care a solicitat încasarea din contul pârâților suma restantă pentru indemnizația unică în sumă de 16 640,80 lei, plata suplimentară pentru fiecare zi de întârziere pentru indemnizația neachitată în termen în mărime de 0,1%, ce constituie suma de 6 073,8 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei, cheltuielile de judecată suportate pentru achitarea serviciilor avocatului în mărime de 3 500 lei (f.d. 4-12).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că în baza ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 173ef din 27 martie 2013 a fost concediat cu dreptul de a primi pensie pe linia MAI, cu achitarea indemnizației unice de la data de 30 martie 2015.

Potrivit legislației în vigoare la data concedierii i s-a calculat indemnizația unică în mărime de 92 449,00 lei, însă i s-a achitat suma de 75 808,18 lei.

Prin răspunsul nr. 1462 din 04 martie 2016 Inspectoratul General al Poliției l-a informat, că începând cu data de 01 mai 2015 în conformitate cu prevederile Legii nr. 71 din 12 aprilie 2015 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, indemnizațiile unice au fost excluse din sursele de venit neimpozabile, prevăzute în art. 20, lit. g) Cod Fiscal.

Reclamantul menționează, că potrivit art. 20 lit. g) al Codului Fiscal până la intrarea în vigoare a Legii nr. 71 din 12 aprilie 2015 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în venitul brut nu se includ indemnizațiile unice stabilite conform legislației. Potrivit acestei norme, până la 01 mai 2015 indemnizația unică nu se supune impozitării.

Reclamantului indică, că a fost concediat la data de 31 martie 2015 în baza ordinului nr. 173ef din 27 martie 2015 cu dreptul de a primi pensie pe linia MAI, cu achitarea indemnizației unice în conformitate cu art. 65 alin. 2 al Legii 320 din 27 decembrie 2012. Astfel, indemnizația unică urma să fie achitată în ziua eliberării potrivit art. 143 Codul Muncii. Contrar prevederilor sus - citate Inspectoratul General al Poliției a efectuat achitarea după data de 01 mai 2015, adică după intrarea în vigoare a prevederilor, prin care indemnizația unică se supune impozitării și ilegal a reținut ca impozit pe venit suma de 16 640,80 lei. Consideră, că pârâtul trebuie să-i achite pentru fiecare zi de întârziere 0,1% din suma neplătită în termen 16 640,80, pentru 365 zile, respectiv suma de 6 073,80 lei, cât și prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei pentru neachitarea totală și în termen a indemnizației unice.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din data de 03 iunie 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, s-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Grigore Cotovici suma restantă pentru indemnizația unică în cuantum de 16 640,80 lei, prejudiciul moral în mărime de 3 000 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 3 500 lei (f.d. 84,87-91).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 06 iunie 2016 Inspectoratul General al Poliției al MAI a depus apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii cu pronunțarea unei hotărâri noi privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d 93,116-120).

La data de 06 iunie 2016 Grigore Cotovici a depus cerere de apel, prin care a solicitat respingerea cererii de apel depusă de Inspectoratul General al Poliției, admiterea cererii sale de apel, casarea hotărârii contestate în parte, cu pronunțarea unei hotărâri noi privind admiterea acțiunii integrale (f.d. 95-108).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 25 octombrie 2016 s-au respins apelurile declarate de Grigore Cotovici și Inspectoratul General al Poliției, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 iunie 2016 (f.d. 139, 140-144).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut, că Grigore Cotovici la data de 30 martie 2015 a încetat relațiile de muncă cu Inspectoratul General al Poliției în legătură cu împlinirea vechimii de muncă ce permite dreptul la pensie. Angajatorul prin ordinul nr. 173ef din 27 martie 2015 a dispus achitarea indemnizației unice prevăzute de art. 64 al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și Statutul Polițistului, fiindu-i stabilită în mărime de 92 449 lei. La momentul stabilirii indemnizației unice, potrivit art. 20 lit. g) Cod Fiscal în redacția Legii din 30 martie 2015 indemnizația unică constituia o sursă de venit neimpozabilă. Prin Legea nr. 71 din 12 aprilie 2015 pentru modificarea și completarea unor acte legislative indemnizația unică a fost supusă impozitării începând cu data de 01 mai 2015.

Faptul că angajatorul nu a achitat indemnizația unică la data concedierii lui Grigore Cotovici, însă a achita-o după survenirea modificărilor în legislația fiscală, nu constituie temei de a o supune impozitării, ori potrivit art. 143 Codul Muncii indemnizația unică urmează să fie achitată la data eliberării din serviciu, la data de 31 martie 2015.

Curtea a constatat că la caz nu sunt aplicabile prevederile art. 330 alin 2) Codul Munci, în caz de reținere din vina angajatorului a salariului sau a altor plăți privind achitarea suplimentar pentru fiecare zi de întârziere, 0,1 la sută din suma neplătită în termen, fiindcă nu s-a demonstrat vina angajatorului, Inspectoratul General al Poliției este finanțat de la bugetul de stat, iar indemnizația unică este o sursă financiară suplimentară, care nu poate fi prevăzută la începutul anului bugetar, astfel Inspectoratul general al poliției s-a aflat în imposibilitatea identificării surselor financiare suplimentare pentru achitarea indemnizației unice.

Instanța de apel a mai constatat, că în urma reținerii achitării indemnizației unice lui Grigore Cotovici i s-a încălcat dreptul recunoscut de lege, încălcare ce rezultă din interpretarea eronată a normelor, iar suma dispusă spre încasare în mărime de 3 000 lei cu titlul de prejudiciul moral are un efect compensator și echitabil dreptului încălcat.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 23 noiembrie 2016 Grigori Cotovici a depus recurs, prin care a solicitat casarea în parte a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată (f.d. 150-160

În motivarea recursului Grigore Cotovici a indicat, că instanțele de judecată au aplicat eronat normele de drept material, nu au examinat integral și nu au luat în considerație toate probele anexate la dosar.

Invocînd ilegalitatea deciziei Curții de Apel Chișinău, la data de 29 decembrie 2016 Inspectoratul General al Poliției a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, emiterea unei hotărâri noi privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d. 165-170).

În motivarea recursului Inspectoratul General al Poliției a indicat, că atât hotărârea primei instanțe cît și decizia instanței de apel sunt emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material. Instanțele de judecată au elucidat și dat apreciere numai argumentelor expuse de către Grigore Cotovici, însă nu au fost luate în considerație argumentele sale, precum că pretinsa vină a angajatorului este neîntemeiată, faptul achitării indemnizației de concediere cu întârziere s-a produs datorită legii bugetare anuale, care nu a fost adoptată înainte de expirarea anului bugetar 2014, iar angajatorul a activat cu bugetul provizoriu din anul precedent, în care nu erau prevăzute aceste cheltuieli.

La data de 09 ianuarie 2017 Ministerul Afacerilor Interne a depus referință la cererea de recurs depusă de Grigore Cotovici (f.d. 172-178).

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 25 octombrie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 07 noiembrie 2016, confirmarea despre recepționarea acesteia lipsește.

În aceste circumstanțe recursurile depuse la data de 23 noiembrie 2016 și 29 decembrie 2016 se consideră a fi depuse în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursurile declarate de către Grigore Cotovici și Inspectoratul General al Poliției sunt inadmisibile din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recursuri, Colegiul atestă, că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursurile în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de admisibilitate a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenții și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursurile declarate de către Grigore Cotovici și Inspectoratul General al Poliției asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Grigore Cotovici și Inspectoratul General al Poliției inadmisibile.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Grigore Cotovici și Inspectoratul General al Poliției împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016 în pricina civilă la acțiunea lui Grigore Cotovici împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Direcția de Poliție, mun. Chișinău privind încasarea sumei restante pentru indemnizația unică, plăților suplimentare de întârziere, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas